

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/6/2012
Identifikačné číslo spisu: 9511100010
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:9511100010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanej MVDr. Q. S. pre pokračovací trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 26. februára 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov senátu JUDr. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky /ďalej len prokurátora/ proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu /ďalej len súdu/ zo 16. augusta 2012, sp. zn. PK 2 T 3/2011, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Citovaným rozsudkom súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil MVDr. Q. S. spod obžaloby prokurátora z 11. februára 2011, sp. zn. VII/2 Gv 95/10, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v dobe od mája 2007 do augusta 2008 vrátane, v sídle spoločnosti V. v Kežmarku a vo svojej kancelárii na pracovisku v Poprade ako vedúca odboru hygieny potravín a potravinového dozoru na Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe v Poprade preberala pravidelne mesačne finančne hotovosť vo výške 8.000,- Sk (265,55 €) od MVDr. V. S., generálneho riaditeľa a predsedu predstavenstva spoločnosti V. so sídlom v Kežmarku ako úplatok za to, že nebude z titulu svojej funkcie robiť žiadne problémy v súvislosti s výrobnou činnosťou prevádzky spoločnosti V. Kežmarok v prípade porušenia predpisov, pričom dňa 02. 08. 2007 jednu platbu v sume 8.000,- Sk (265,55 €) MVDr. V. S. vložil na účet číslo XXXXXXXXXXXX vedený na jej meno v P. banke vo Vysokých Tatrách v Starom Smokovci, okr. Poprad,

pretože nebolo dokázané, že tento skutok sa stal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil.

V jeho odôvodnení namietal, že s rozhodnutím súdu nie je možné sa stotožniť, pretože tento sa nevysporiadal dôsledne s vykonanými dôkazmi. Predovšetkým nesprávne vyhodnotil, ako nevierohodnú, výpoveď svedka MVDr. V. S., pretože podľa názoru súdu čiastočne menil svoju výpoveď a ako motiváciu k jeho právoplatnému odsúdeniu za trestný čin podplácania v zrkadlovej trestnej veci uviedol, že ak on bude uznaný vinným bude uznaná vinnou aj obžalovaná.

Toto vyjadrenie svedka je však vytrhnuté z kontextu. Svedok vypovedal vždy rovnako a jeho výpoveď je možné hodnotiť ako vierohodnú. Z doplneného dokazovania nariadeného najvyšším súdom síce vyplynulo, že vložiť vklad v P. banke na účet iného klienta bolo možné aj bez znalosti čísla jeho účtu, ale pracovníčky pobočky uviedli, že takýmto spôsobom nikdy nepostupovali.

Prokurátor vo svojom odvolaní zdôraznil, že pokiaľ by nadobudol právoplatnosť napadnutý rozsudok nastane paradoxná až absurdná situácia, že osoba ktorá úplatok dáva je vinná a osoba ktorá tento úplatok prijíma bude nevinná. Táto situácia by vytvorila nežiaduci precedens z hľadiska dokazovania trestných činov korupcie. Ich dokazovanie je náročný proces, s obmedzenou možnosťou získavania dôkazov.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaná MVDr. Q. S. vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedla, že prvostupňový súd sa vysporiadal náležitým spôsobom so všetkými dôkazmi, ktoré v tejto trestnej veci boli vykonané. Správne tiež vyhodnotil ako nedôveryhodnú výpoveď svedka MVDr. V. S., ktorý k nej prechováva výslovne nepriateľský postoj a snaží sa jej uškodiť. Napokon tento svedok sám uviedol, že v kritickom období mu neboli poskytované žiadne výhody pri vykonávaní kontrol zo strany Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v Poprade ohľadne jeho spoločnosti.

Na dôkaznej situácii nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že MVDr. V. S. bol odsúdený v zrkadlovej trestnej veci, pretože išlo o jeho samostatné trestné stíhanie.

Žiadala preto, aby najvyšší súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takto podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku proti, ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k nasledovným zisteniam a záverom:

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obžalovaných na obhajobu.

Prvostupňový súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre jeho rozhodnutie a zároveň dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v ich logickom súhrne, a preto tomuto spôsobu z hľadiska pravidiel pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

Na tomto podklade potom súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu správne skutkové zistenia a napokon aj správny právny záver, ktorý vyústil do oslobodzujúceho rozsudku.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že prvostupňový súd v predmetnej trestnej veci už raz rozhodoval, a to rozsudkom z 11. mája 2011, ktorým obžalovanú spod skutku obžaloby takisto podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil. Tento rozsudok bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2012, sp. zn. 2 To 8/2011, zrušený. V tomto zrušujúcom uznesení najvyšší súd vytkol Špecializovanému trestnému súdu, že sa jednak doposiaľ dôsledne nevysporiadal z doteraz vykonanými dôkazmi a zároveň, že nezodpovedá skutočnosti konštatovanie, že vo veci už boli vykonané všetky

dostupné dôkazy. Zároveň najvyšší súd uviedol, v ktorých smeroch má prvostupňový súd doplniť doposiaľ vykonané dokazovanie a prikázal mu, aby po doplnení dokazovania a starostlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov vo veci znovu spravodlivo a zákonne rozhodol.

Prvostupňový súd po doplnení dokazovania v intenciách aké nariadil najvyšší súd napokon napadnutým rozsudkom, ktorý je predmetom odvolacieho konania, obžalovanú MVDr. Q. S. spod obžaloby prokurátora opätovne oslobodil.

Je teda možné zahrnúť, že prvostupňový súd v uvedenej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle a vyčerpávajúce dokazovanie, riadil sa pokynmi nadriadeného súdu a vykonané dôkazy starostlivo vyhodnotil dospel tak k správnym a jednoznačným záverom.

Náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené, bezpečne preukázané fakty, ktoré vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Pokiaľ sa týka nepriamych dôkazov, pre uznanie viny, tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, ktorej jednotlivé články sú v súlade medzi sebou, ako aj s dokazovanou skutočnosťou. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jednému záveru a vylučovať možnosť záveru iného.

Prvostupňový súd sa v danom prípade uvedenou zásadou dôsledne riadil, pokiaľ vykonané dôkazy vyhodnotil tak, že tieto neodôvodňujú urobiť záver, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora.

K tomuto záveru po preskúmaní veci dospel aj najvyšší súd, ktorý sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobným, logickým a vyčerpávacím odôvodnením prvostupňového súdu, a preto naň v podrobnostiach môže v ďalšom len poukázať.

V reakcii na dôvody odvolania prokurátora najvyšší súd len dodáva, že motívu konania MVDr. V. S. skutočne svedčí zrejmy pocit nepriateľstva a pomsty voči obžalovanej, ktorý aj prejavil vo svojej výpovedi konštatovaním, že, ak bude on odsúdený za úplatkárstvo bude odsúdená aj obžalovaná. Toto jeho tvrdenie nie je možné považovať, tak ako to uvádza prokurátor vo svojej sťažnosti, prvostupňovým súdom vytrhnuté z kontextu. Toto vyjadrenie súvisí práve s tým, že v predajni, ktorá ani nepatrila jemu, ale jeho manželke, boli vykonávané kontroly, ktoré objektívne a bez akýchkoľvek pochybností, ale patria k náplni práce Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, a ktoré len on sám subjektívne si vysvetľoval tým, že údajne obžalovanej prestal poskytovať úplatky potom, čo bola preložená z Popradu do Spišskej Novej Vsi (september 2008). K tomu, len treba podotknúť, že nezodpovedá ani logike, aby vôbec obžalovaná očakávala „úplatky“ od obžalovaného po preložení do Spišskej Novej Vsi, keď tieto jej mal svedok podľa vlastného vyjadrenia poskytovať preto, aby mal vo svojej spoločnosti v Kežmarku od nej, ako vedúcej Regionálnej a potravinovej správy v Poprade pokoj od kontrol. V tomto prípade po svojom preložení obžalovaná jednoznačne úplatky nemohla ďalej ani očakávať. Nieto sa mstiť na jeho manželke, čo by z jeho vyjadrenia vyplývalo. Zo spisového materiálu je pritom zrejmé, že kontroly v predajni jeho manželky boli vykonávané už aj pred septembrom 2008 pred nástupom obžalovanej do Spišskej Novej Vsi a boli vykonávané aj potom, pričom len v obmedzenom množstve prípadov boli zistené v predajni nepodstatné nedostatky. Celková výška pokuty dosiahla čiastkou len 1200 euro. Podstatné pritom je tiež, že časť kontrol bola realizovaná na príkaz nadriadených orgánov obžalovanej. Je teda zrejmé, že negatívny vzťah svedka k obžalovanej sa logicky musel odvíjať od inej možnej príčiny, a to závažného zistenia prítomnosti rastového hormónu Zilpaterolu v V. z odobratej vzorky 31. 3. 1999. V súvislosti práve s týmto vážnym zistením svedok mal 15. mája 1999 žiadať obžalovanú o pomoc pri riešení kauzy /pokuty/ a ponúkať jej za to úplatok, čo obžalovaná odmietla. A skutočne MVDr. S. bola vyrúbená v správnom konaní pokuta /právoplatne rozhodnutie z 21. 12. 2009/. Už 29. decembra 2009 bolo zaslané elektronickou poštou nadriadenému orgánu obžalovanej podanie MVDr. S. zakladajúce voči nej podozrenie z trestného činu brania úplatku.

Pre posúdenie motívu a jeho ustálenia prvostupňovým súdom je preto vôbec tiež podstatná ďalšia

súvislosť, ktorá vlastne tvorí aj podstatu posudzovanej veci t. j., či vôbec niekedy obžalovaná od MVDr. V. S. úplatky prevzala resp. mala prevziať, aby vôbec mohlo mať vecný základ jeho tvrdenie, o jej pomste svedkovi, preto, že jej prestal úplatky dávať po jej preložení do Spišskej Novej Vsi. V tomto ohľade konajúci súd presvedčivo odôvodnil prečo neuveril tvrdeniu a verzii svedka, a prečo je treba ustálenie motívu konania obžalovaného v odôvodnení jeho rozhodnutia považovať za správne a nie vytrhnuté len z kontextu, ako argumentuje prokurátor v jeho odvolaní.

K zostávajúcim odvolacím námietkam prokurátora preto najvyšší súd môže už len dodať, že síce súhlasí s názorom prokurátora o špecifikách dokazovania trestných činov korupcie, čo však neznamená, že v ich prípade by sa malo inak postupovať ohľadne uznania viny. Na tom samozrejme nemôže nič zmeniť, že v predmetnej trestnej veci ide o „zrkadlový“ trestný čin k činu MVDr. V. S.. Ten bol však prerokovaný a rozhodnutý samostatne a nemohol byť predmetom preskúmania najvyšším súdom.

Na základe uvedeného je teda možné uzatvoriť, že pre uznanie viny len podozrenie nestačí. Vina obžalovanej musí byť jednoznačne preukázaná čo v tomto prípade nebolo. S týmto zistením prvostupňového súdu sa preto v plnom rozsahu stotožňuje aj najvyšší súd, a preto o odvolaní prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.